



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.52/2024/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. május hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. december hó 15. napján kelt 501.B.231/2023/49. számú ítéletét vádlott2t II.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A II.r. vádlott helyesen 2021. március hó 15. napjától március hó 17. napjáig volt őrizetben, 2021. március hó 18. napjától 2022. március hó 18. napjáig letartóztatásban, 2022. március hó 19. napjától 2023. május hó 18. napjáig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet alatt állt.

A II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény anyagi jogi megjelölése helyesen: Btk.176.§ (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) évre, a közügyektől mellékbüntetés tartamát 5 (öt) évre, a pénzbüntetés napi tételét 400-ra (négy száz) felemeli.

Az összesen kiszabott 400.000 forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Az őrizet és letartóztatás szabadságvesztésbe történő beszámításánál egy nap előzetes fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Főosztály Vizsgálati Osztály Vizsgálati Alosztály I. 01000/2199-373/2021. számon lefoglalt és az összesített bűnjeljegyzék 1.és 2. tétele alatti, az ORFK bűnügyi eljárások során lefoglalt pénzeszközök 10023002-1451715-21000005 számú letéti számlájára befizetett 75.000 (hetvenötezer) forint lefoglalásának megszüntetésre, a II.r.

vádlott részére kiadására vonatkozó, és a pénzbüntetés és bűnügyi költség biztosítására visszatartó rendelkezést mellőzi, a 75.000 (hetvenötezer) forintba vagyonekbeosztást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bűnjelek átvételére jogosult II.r. vádlottat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közzétételétől számított 3 hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével előkészítő ülésen vádlottat II.r. vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, miután a vádlott a tárgyaláshoz való jogáról is lemondott, bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk.176.§ (1) bekezdés (3) bekezdés), ezért 3 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tétele összegét 1.000 forintban állapította meg. A kiszabott 200.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Úgy rendelkezett, hogy a II.r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a II.r. vádlott által őrizetben, letartóztatásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt oly módon, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, valamint a vádlottól lefoglalt 75.000 forintról - melynek lefoglalását megszüntette, kiadni rendelte a vádlottnak, azonban a pénzbüntetés és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta - és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a büntetések emelése, a mellékbüntetés súlyosítása érdekében. Vitatta, hogy a II.r. vádlottal szemben betegségeire figyelemmel eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazható lett volna, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban kérte megállapítani.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 840/2023/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az ügy tanácsülésen történő elbírálására tett indítványt. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[4] Kifejtette, hogy a törvényszék helyesen fogadta el a terhelt beismerő vallomását, a megállapított tényállás alapján azonban törvénysértően enyhe tartalommal határozta meg a két kiszabott büntetés, valamint a mellékbüntetés tartalmát, illetve indokolatlanul rendelte alkalmazni a Btk.35.§ (2) bekezdését, amikor végrehajtási fokozatként börtönt határozott meg. Ez utóbbi bírói rendelkezéshez kapcsolódóan rámutatott arra, hogy a II.r. vádlott feltárt egészségügyi állapota melletti börtöntűző képességéhez kétely nem fér, a II.r. vádlott a védője által is ismerten közepesen nehéz fizikai munkára, kőműves szakmája gyakorlására alkalmasnak tartotta magát a 2023. október 5-i 30. sorszámu jegyzőkönyvben rögzítettek szerint.

[5] Az ügyész kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által elbírált jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetett a törvény öttől húsz évig terjedő büntetési tételkerettel rendeli büntetni, amelynek a Btk.80.§ (2) bekezdése szerinti középértéke 12 és fél év. Az elsőfokú bíróság által indokolatlanul, a Btk.82.§ (2) bekezdés b) pontja szerint kiszabott büntetési mérték alkalmazatlan a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célok, különösen a generális prevenció, azaz a széleskörűen elterjedt kábítószeres bűncselekmények elkövetésétől más állampolgárok hathatós visszatartására, maradéktalan elérésére. Ezért a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának emelése szükséges.

[6] Ugyancsak súlyosítani kell a kiszabott pénzbüntetés napi tételszámát és a törvényi minimumban rögzített napi tételhez rendelt összeget az elbírált bűncselekményt kitartó szándékkal, haszonszerzés céljából kifejtő II.r. vádlottal szemben.

[7] A járulékos rendelkezéseket az ügyész törvényesnek találta.

[8] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, vádlottat II. rendű vádlottal szemben szabjon ki felemelt tartamú, a Btk.37.§ (3) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztést, magasabb napi tételszámú és magasabb napi tétel összegű pénzbüntetést, valamint hosszabb időtartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést. Egyebekben az elsőfokú ügydöntő határozatot a Be.605.§ (1) bekezdésének megfelelően hagyja helyben.

[9] A II.r. vádlott védője írásbeli észrevételében az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédében foglaltakat fenntartotta, utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi, a büntetés kiszabása körében irányadó körülményt megfelelően értékelt akkor, amikor a II.r. vádlottal szemben a büntetéseket és a mellékbüntetést kiszabta, annak tartamát meghatározta.

[10] Utalt arra, hogy védelem feltáró beismerő vallomását kellő nyomatékkal szükséges értékelni, hiszen a hatóság munkáját támogatta, ezt a törvényhozó honorálni kívánta az új intézmény bevezetésekor.

[11] Nem tartotta a II.r. vádlottól lefoglalt összes kábítószer mennyiséget olyan nagyságúnak, amely miatt ne lenne helye enyhítő szakasz alkalmazásának esetében, továbbá az időmúlás enyhítő körülményként értékelését is kérte, szemben az ügyészi indítvánnyal.

[12] A II.r. vádlott betegségei életvitelét meghatározzák, ezért álláspontja szerint azok enyhítő körülmények közötti felsorolása helyes, és az enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat alkalmazását is megalapozza.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokainál fogva.

[14] Az ítéltábla az ügyet a Be.598.§ (2) bekezdése alapján érdemi tanácsülésre tűzte, a vádlott és védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

[15] A kitűzött nyilvános ülésen a védő perbeszédében az észrevételében leírtakat tartotta fenn. Ezen túl utalt arra, hogy a vádlott által letartóztatásban töltött idő önmagában elégséges volt a visszatartó hatás elérésére, egyszeri botlásról volt szó, melyet mély megbánás követett, a büntetés tartamának emelése nem indokolt. Hivatkozott az ítéltábla és a Fővárosi Törvényszék olyan korábbi eseti döntéseire, ahol a kedvező személyi körülményekre figyelemmel enyhítő szakasszal került sor kábítószer-kereskedelem büntette miatt büntetés kiszabására. Becsatolta a vádlott munkaszerződését, mely szerint 2024. február hónaptól alkalmazásban áll.

[16] vádlott2t II.r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy rossz döntését nagyon megbánta, a cselekmény miatt fia és barátnője elfordult tőle, édesanyja is elhalálozott, depressziós lett. Ennek dacára döntött úgy a letartóztatásának megszüntetését követően, hogy rendezi az életvitelét, munkát vállalt, leküzdötte a depresszióját, jelenleg a Zrt. alkalmazásában kőműves és karbantartó, a szerződésben foglaltakkal szemben napi 8 órában dolgozik, 350.000 Ft a havi jövedelme.

[17] A II.r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt szólani.

[18] A bejelentett fellebbezések a Be.583.§ (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a büntetés kiszabását érintették, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be.590.§ (3) és (5) bekezdése alapján korlátozottan, csak a fellebbezéssel sérelmezett részében bírálta felül, illetve a Be.590.§ (5) bekezdés alapján felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be.607.§ (1), valamint 608.§ (1) bekezdése és a 609.§ (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[19] A bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést is megvizsgálta, azaz, hogy a terheltet fel kell-e menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni.

[20] Vizsgálta továbbá a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést. A (7) bekezdés szerint hivatalból dönthetett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[21] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta, az ítélet hatályon kívül helyezésének a fent írt törvényhelyekre alapítottnak nem volt helye.

[22] A Be.591.§ (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be.583.§ (3) bekezdése alapján jelentette be az ügyész.

[23] Az ítéltábla megállapította, hogy a II.r. vádlott felmentésének, az eljárás megszüntetésének nem lett volna helye.

[24] A cselekmény minősítése részben megfelel az anyagi jogszabályoknak. Helyesen a cselekmény anyagi jogi megjelölése a Btk.176.§ (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés, az ítéltábla a kereskedés elkövetési fordulatot megjelölte.

[25] A tényállás személyi része korlátozott felülbírálat mellett is kiegészíthető, ezért a vádlott védője által becsatolt munkaszerződés alapján az ítéltábla rögzíti, hogy a vádlottat 2024. február hónaptól a cég-név Zrt. foglalkoztatja ipari foglalkozásban, havi jövedelme 350.000 Ft.

[26] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket többnyire helyesen tárta fel.

[27] Nem enyhít, hogy a kábítószer mennyisége az adott kategórián belül az alsó határt nem jelentősen haladta meg, figyelemmel arra, hogy a tényállásban megállapított jelentős mennyiség alsó határát 8,3-szorosan meghaladó mennyiség nem értékelhető ilyenként, az már a különösen jelentős mennyiség alsó határához közeli (lásd Btk. 461. § (3) a) és b) pontjait).

[28] További súlyosító körülmény ugyanakkor az elszaporodottság, mely statisztikai adatokkal támasztható alá, ezen túl arról a bíróságnak hivatalos tudomása is van. A Belügyminisztérium és a Legfőbb Ügyészség adataira alapozottan 2020-ban 7113, 2021-ben 7504 kábítószer-kereskedelem körébe tartozó bűncselekményt regisztráltak, amely a 2019 évi 7081-es mutatószámhoz viszonyítva növekedést mutat.

[29] Elfogadta az ítéltábla ugyanakkor a védői érvelést az időmúlás enyhítő körülmény értékelhetőségét illetően, azonban csekély súllyal, mert a cselekmény igen rövid idő alatt elbírálásra került, az elkövetés és elbírálás között 3 év telt el.

[30] A II. r. vádlott terhére rótt a Btk.176.§ (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette büntetési tétele 5-20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, az irányadó középérték 12 év 6 hónap.

[31] A középértéktől való jelentősebb mértékű eltérést a feltárt nagy nyomatékú enyhítő körülmények tették indokolttá. A védői érvelését osztotta az ítéltábla annyiban, hogy igen nagy a nyomaték a beismerésnek, a tárgyaláshoz való jogról lemondással egyidejűleg és az őszinte megbánásnak, melyhez valóban nem fér kétség a vádlott által leírtak alapján. Az enyhítő körülmények összessége sem alapozza meg az enyhítő szakasz alkalmazásának lehetőségét, csupán azt, hogy a bíróság a törvényi minimumban, azaz 5 évben állapítsa meg a szabadságvesztés mértékét.

[32] A büntetést az elkövetett cselekmény konkrét tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség és a feltárt bűnösségi körülmények alapján úgy kell kiszabni, hogy az alkalmas legyen a büntetési célok, az egyéni és az általános megelőzés követelményének érvényre juttatására.

[33] A törvényszék azt is rögzítette a büntetés meghatározása körében, hogy megítélése szerint a II.r. vádlott által elkövetett cselekményt a nem szokványos járványhelyzet, az ezáltal beálló munkalehetőség hiánya alapozta meg és az eseménysort egyszeri botlásnak ítélte a büntetlen előéletű II.r. vádlott vonatkozásában. Ugyanakkor a cselekmény tárgyi súlya jelentős, a megtalált kábítószer mennyisége nem a jelentős mennyiség alsó határához közeli, az elsőfokú bíróság által írt egyszeri botlás sem elfogadható, hiszen közel egy éven keresztül tartott a II.r. vádlott kábítószer kereskedői tevékenysége, és bár természetes egységet képeznek az egyes elkövetői magatartások, nem lehet eltekinteni a folyamatos tevékenységtől. Ezen túl a járványhelyzetben fennálló gazdasági kényszer bűncselekményt indukáló hatása mentő körülményként nem fogadható el az egészséget károsító bűncselekmény esetében, a vádlott számos más legális tevékenység útján is jövedelemhez juthatott volna. A kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és a mellette alkalmazott közügyektől eltiltás nem elégséges a büntetési célok eléréséhez, azt emelni volt szükséges a rendelkező részben írtak szerint.

[34] Messzemenőig egyetértett ugyanakkor az ítéltábla az eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat megállapításával a II.r. vádlott igazolt betegségeire tekintettel. Nem osztotta az ügyészi álláspontot tekintetben, hogy e kedvezmény alkalmazására II.r. vádlott ne lenne jogosult. Betegségei igazolásra kerültek, szemben az ügyészi érveléssel. Kettes típusú cukorbetegségben szenved a II.r. vádlott, annak számos szövődményével, mely életvitelét jelentősen nehezíti. Az a körülmény, hogy kőművesmunkát végzett a COVID 19 járvány előtt megélhetése biztosítása érdekében, még nem zárja ki igazolt betegségére figyelemmel eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat alkalmazását. A Btk.35.§ (2) bekezdése szerint e kedvezmény a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre figyelemmel lehetséges, mely feltétel megvalósult.

[35] Osztotta ugyanakkor az ítéltábla az ügyészi álláspont azon részét, hogy a 200 napi tételben meghatározott pénzbüntetés nem igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, annak mértékét az ítéltábla a rendelkező részben írtak szerint felemelte. Ugyanakkor nem került a nyomozás során kimutatásra olyan jövedelem vagy vagyon, amely miatt a pénzbüntetés egy napi tételének összege emelhető lenne. Nem alapozza ezt meg a vádlott által a nyilvános ülésen becsatolt munkaszerződés sem, hiszen az ott közölt jövedelem nem teszi lehetővé az egy napi tétel összegének növelését. A közelmúltban a II.r. vádlott nevére került 24 négyzetméteres lakás, és a meg nem határozható összegű kisebb örökölt készpénz az egy napi tétel összegének emelésére nem ad lehetőséget.

[36] A Btk.74/A. § (1) alapján az ellenkező bizonyításáig vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető

b) a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetésének

ideje alatt szerzett.

(2) Az ellenkező bizonyításáig vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem [176.§ (1)-(4) és (6) bekezdés, 177.§ (1) bekezdés b) pont, c) pont cb) alpont és (2)-(3) és (5) bekezdés], kábítószer termesztése, előállítása, az ország területére behozatala, kivitele, átszállítása [178.§ (1)-(5) bekezdés és 179.§], a kábítószer készítésének elősegítése [182.§ (1)-(4) bekezdés], a kábítószer-prekurzor forgalomba hozatala, szállítása, azzal közvetítői tevékenység végzése [183.§ (1) bekezdés a) pont] elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan.

A (3) bekezdés szerint nem rendelhető el vagyonek Kobzás az (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekmény elkövetéséből származik.

[37] Figyelemmel arra, hogy a törvényszék a tényállásban azt állapította meg, hogy a II.r. vádlottól lefoglalt 75.000 forint kábítószer-kereskelemből származott, ezen vagyonelem elKobzása kötelező, azt a II.r. vádlott részére kiadni nem lehet a lefoglalás megszüntetését követően, ezért ezen rendelkezést az ítéltábla mellőzte, a 75.000 forintra a fenti jogszabályhely alapján vagyonek Kobzást rendelt el, mert a II.r. vádlott részéről ellenbizonyítás nem történt.

[38] A bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés a fenti kivételtől eltekintve helytállóak. Egyes tárgyak II.r. vádlott részére történt kiadása a Be.321.§ (1) bekezdése alapján történt, mely törvényhelyet a törvényszék nem jelölt meg, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[39] Pontatlanul határozta meg a törvényszék a szabadságvesztés büntetés tartamában beszámítandó, a II.r. vádlott által őrizetben, letartóztatásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt, ezért azt az ítéltábla az iratok tartalma alapján helyesbítette.

[40] Nem rendelkezett a törvényszék az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításánál arról, hogy egy napi előzetes fogvatartásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg, ezért azt az ítéltábla a Btk.92.§ (2) bekezdés alapján pótolta.

[41] Helyes a II.r. terhelt feltételes szabadságra bocsáthatósága legkorábbi időpontjának meghatározása, valamint a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés.

[42] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[43] Tájékoztatta a Be.321.§ (5a) bekezdése alapján a vádlottat a bűnjelek át nem vétele esetére irányadó 2024. március hó 1. napjától hatályos büntető eljárási rendelkezésekről.

Budapest, 2024. május hó 9. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

Radnainé dr. Solymosi Viktória

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. december hó 15. napján kelt 501.B.231/2023/49. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.52/2024/11. számú ítéletével eszközölt változtatással 2024. május hó 9. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. május hó 9. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke